

λων. Τὰ τέκνα ἀσπάζονται μετὰ διακαοῦς ζήλου, ἀγνώστου εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς ἄλλας περιστάσεις, τὸ συμφέρον τῆς ἰδίας αὐτῶν μητρός, καὶ θεωροῦσι τὰ τέκνα τῶν ἄλλων γυναικῶν ὡς ξένα καὶ ἐχθρούς. Θεωροῦσι τὸν κοινὸν αὐτῶν πατέρα μετ' ἀδιαφορίας ἢ τρόμου· ἐν ᾧ προσκολλῶνται εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν μητέρα μετὰ φιλοστόργων διαθέσεων, ὡς τὸν μόνον γονέα εἰς ὃν αἰσθάνονται οἰονδήποτε ἐνδιαφέρον, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁποίου περιμένουσιν οἰανδήποτε πρόσφορον ἀνταπόδοσιν προσοχῆς καὶ ἀγαθότητος. Ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς προσκολλησεως διαβεβαιούται ὑπὸ παντὸς συγγραφῆς περὶ τῶν ἐθίμων τῆς ἀνατολῆς συγγράφαντος, καὶ ὑπὸ πολλῶν ῥητῶν τῆς Γραφῆς· «εἶναι ἀδελφός μου· ὁ υἱὸς τῆς μητρός μου», «ἀδελφοί μου, υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν, εἶπεν ὁ Γεδεών· ζῇ Κύριος, ἐάν ἠθέλετε φυλάξει τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἐγὼ δὲν ἤθελον σᾶς θανατώσει». Κριτ. γ'. 19. Ἡ κατάστασις αὕτη τοσοῦτον ἐδείκνυσε τὴν θλίψιν τοῦ Δαβὶδ, ὥστε αὐτὸς ἔγεινε ξένος εἰς τὰ τέκνα τῆς μητρός του· «ξένος ἔγεινε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ ἀλλογενὴς εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς μητρός μου!» Ψαλμ. ξθ'. 8. Ἡ ἐχθρὰ τῶν ἀδελφῶν του, αἱ σχέσεις τῶν ἄλλων γυναικῶν τοῦ πατρὸς του ἢ τῶν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων συγγενῶν του, ἕκαμον αὐτὸν ὀλίγον νὰ φροντίζῃ περὶ αὐτῶν. Ὁ αὐτὸς ὑπαινιγμὸς ἀπαντᾷ ἐν τῷ παραπόνῳ τῆς νύμφης. «Μὴ βλέπετε εἰς ἐμὲ, ὅτι εἰμαι μεμελανωμένη, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος μ' ἔκαυσεν· οἱ υἱοὶ τῆς μητρός μου ὠργίσθησαν κατ' ἐμοῦ· μ' ἔβαλον φύλακα εἰς τοὺς ἀμπελώνας», Ἄσμα ἁσμάτων, α'. 6. Τὰ τέκνα μᾶς συζύγου μόλις λογίζονται τὰ τέκνα τῶν ἄλλων συζύγων ὡς ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς· καὶ αὐτὰ μόλις αἰσθάνονται πλέον σέβας ἢ ὑπόληψιν πρὸς τὸν πατέρα των. Ὁ ἀνατολίτης πολυγαμιστὴς, συνεπεῖα τῆς παρὰ φύσιν ταύτης πράξεως ὀλίγον φροντίζει περὶ τινος προσβολῆς γενομένης κατὰ τοῦ πατρὸς του, ἀλλ' ἐκφράζει τὴν ὑπερβολικὴν ἀγανάκτησιν, ὅταν μία κέξις προφέρεται πρὸς ζημίαν τῆς μητρός του. Τὸ δυσφημῆσαι ἢ ὑβρίσαι αὐτὴν λογίζεται ἡ ἐσχάτη προσβολὴ ἣν ὁ ἐχθρὸς του δύναται νὰ τῷ κάμῃ· καὶ θεωρεῖται τοιαύτη, ὥστε σπανίως ἢ οὐδέποτε λησμονεῖ αὐτήν. . . «Κτύπα, ἐξεφώνησεν εἰς παρωργισμένους Ἀφρικανὸς εἰς τὸν ἀντίπαλόν του, ἀλλὰ μὴ ὑβρίζῃς τὴν μητέρα μου».

Γαμικὰ συμβόλαια φαίνεται ὅτι ἐγίνοντο καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι μετὰ μικρᾶς τελετῆς ἢ ἐθιμοτυπίας. Ὁ ἴδιος μνηστὴρ ἢ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐστελλεν ἀπεσταλμένον εἰς τὸν πατέρα τῆς γυναικὸς διὰ νὰ ζητήσῃ αὐτήν εἰς γάμον. Ὁ Ἀβραάμ ἔστειλε τὸν προῖστάμενόν ἐκ τῶν δούλων του μετὰ ἀξιολόγου συνοδείας καὶ πολυτίμων δώρων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναχάρ διὰ νὰ λάβῃ γυναῖκα διὰ τὸν υἱόν του Ἰσαάκ ἐκ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Ὁ πατὴρ τοῦ μνηστῆρος ἐνόησε ἐπεζῆναι τὸ πρόσωπον τὸ ὅποιον εἶχεν ἐκλέξει διὰ γυναῖκα τοῦ υἱοῦ του· διότι ὁ Ἑμμὼρ ὁ πατὴρ τοῦ Σοχέμ ἐξῆλθε πρὸς τὸν Ἰακώβ διὰ νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ

περὶ τοῦ γάμου τῆς Δείνας μετὰ τοῦ υἱοῦ του, τοῦ κληρονόμου τοῦ οἴκου του καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς οἰκογενείας του. Γεν. λδ'. 6. Ἐὰν ἡ γυνὴ κατῴκει ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ πατρὸς αὐτῆς, οἱ γονεῖς συνεβούλευοντο, καὶ ἡ συγκατάθεσις των ἐδίδετο· ἀλλ' ἡ κόρη ἠρωτάτο ἐὰν συνεφώνει εἰς τὴν πρότασιν. Ὁ δοῦλος τοῦ Ἀβραάμ ἐδήλωσε τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του εἰς τὸν Βαθούλ καὶ τὸν Λάβαν, τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀδελφόν τῆς Ρεβέκκας, καὶ ἐπεζήτησε τὴν συγκατάθεσίν των· καὶ ὅτε αὐτοὶ παρεδεξάντο τὴν αἰτησίαν του, εἶπον· «Ἄς καλῶμεν τὴν κόρην, καὶ ἂς ἐρωτήσωμεν τὴν γνώμην αὐτῆς. (Ἀκολουθεῖ).

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΦΡΟΕΒΕΛ

Συντόμως λίαν περὶ Φροβελιανῶν νηπιακῶν κήπων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς 1 Μαΐου ε. ε. φύλλῳ τῆς Ἀθηναϊδος» πραγματευθέντες, καλὸν ἐθεωρήσαμεν ν' ἀναφέρωμεν σήμερον ὀλίγα τινα περὶ Φρειδερίκου Φρόβεελ, τοῦ ἰδρυτοῦ τῶν φερωνύμων αὐτοῦ νηπιακῶν κήπων καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργετῶν.

Ὁ Φρειδερίκος Φρόβεελ ἐγεννήθη τὴν 9/21 Ἀπριλ. 1782 ἐν Oberweisbach ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ Schwarzburoj-Rudolstadt τῆς Θουριγγίας. Ὁ πατὴρ του ἐφημέριος ἐν τῇ ἐξοχῇ ἀνέθρεψεν αὐτὸν ἐν εὐλαβείᾳ καὶ χριστιανικῇ ἀρετῇ.

Νεώτατος ἔτι ὢν ὁ Φρειδερίκος ἔχασε τὴν μητέρα του, καὶ ἐστερήθη οὕτω τῶν περιθάλψεων ὡς καὶ τῆς τρυφεράς, συνετῆς καὶ ἀφωσιωμένης στοργῆς, ἧς ἡ παιδικὴ ἡλικία τοσαύτην ἔχει ἀνάγκην· ἀλλ' ἴσως ἡ περιστάσις αὕτη μάλιστα, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς πηγὴ τῆς ἀφοσιώσεως, μεθ' ἧς βραδύτερον ὑπερκαπίσθη τὸ ζήτημα τῆς διὰ τῶν μητέρων ἀγωγῆς τῶν παιδῶν· αἱ δ' ἐπισκέψεις, ἃς μετὰ τοῦ πατρὸς του ἐποίει ἐν ταῖς καλύβαις τῆς παροικίας, ἡ δυστυχία ἣν ἐν αὐταῖς ἀπῆντα, αἱ ποικίλαι οἰκογενειακαὶ σκηναί, εἰς ἃς παρευρίσκετο, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα ν' ἀναπτύξωσιν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ νεανίου τὴν ἀγάπην τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὸν πόθον τοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν, ἅτινα ἠδυνήθη οὕτω νὰ παρατηρήσῃ.

Ἐσπούδασεν εἰδικῶς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, τὰ μαθηματικά καὶ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν, ἀφ' οὗ δὲ διῆλθεν ἔτη τινα ἐν Ἑλβετίᾳ παρὰ τῷ Πεσταλότῃ, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐν τῷ τάγματι τοῦ στρατηγῶν Lutzow, διορισθεὶς ὁμῶς βραδύτερον ἐπιθεωρητὴς τοῦ ὀρυκτολογικοῦ μουσείου ἐν Βερολίνῳ, ἐγκατέλειψε μετ' οὐ πολὺ τὴν προσοδοφόρον ταύτην θέσιν, προτιμών, καὶ μετὰ πικρῶν στερήσεων ἀκόμη, ν' ἀφιερώσῃ ὅλον τὸν καιρὸν του εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ιδέας, ἣν πάντοτε εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, τῆς τελειοποιήσεως δηλ. τῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς, ἣν ἐθεώρει ὡς ἀφετηρίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῶν ἀνθρώπων.

Ἰδρύσας τὸ πρῶτον κατὰστημά του ἐν Keilhau,

μικρῷ χωρίῳ τῆς Θουριγγίας, ὅπου τὸ σχολεῖον του, διατηρούμενον ὑπὸ τῶν πέριξ κατείκων, ὑρίστανται μέχρι τῆς σήμερον.

Ὁ οἶκος δὲν αὐτόθι εἶχεν ἐνοικιάσει δὲν ἐπῆρκει, ὅπως τοποθετήσῃ δεόντως τοὺς μαθητάς του· μέχρις οὗ δὲ αἱ νέαι οἰκοδομαὶ τελειώσωσι, ὁ Φρόβεελ ἔλαβεν ὡς κατοικίαν του αὐτὸν τὸν ὀρνιθῶνα. Μόλις δὲ παρέσχεν ἑαυτῷ τὰ ἀναπόφευκτα περιορίζων εἰς δύο ἄρτους τὴν προμήθειάν του ὀλοκλήρου ἐδομάδος καὶ σημειῶνων διὰ τῆς κιμωλίας τὸ μερίδιον ἐκάστης ἡμέρας.

Κατὰ τὰς περιοδείας, ἃς χάριν τῆς διαδόσεως τοῦ συστήματός του ἐνήργει, πλειστάκις διενυκτέρευεν ἐν ὑπαίθρῳ, οἰκονομῶν οὕτω τὴν δαπάνην τοῦ ξενοδοχείου, ὅπως μεταχειρισθῇ αὐτὴν πρὸς ἀνατροπὴν μικροῦ παιδίου.

Ἐν τούτοις μετὰ πολυετῆ πείραν ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σύστημά του εἰς παιδιά νεώτερα ἐκείνων, ἅπερ ἐδέχετο ἐν *Keilhau* ἀφῆκε λοιπὸν τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου ἐκείνου εἰς τινὰς συγγενεῖς του καὶ προσεπάθησε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν περὶ νηπιακῶν κήπων ιδέαν του· ὅπως ἀναπτύξῃ ταύτην συνέστησε σειρὰν παραδόσεων, ἱδρύσε δὲ βραδύτερον νηπιακοὺς κήπους ἐν πολλαῖς πόλεσι τῆς Γερμανίας, ὡς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλβετίᾳ.

Ἄλλ' ὁ θάνατος ἐσταμάτησεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ πλήρους ἀφοσιώσεως ἐργασίας τὸν ἄνδρα τούτον, ὅστις εἰ καὶ ἐστερεῖτο ἰδίων τέκνων (μὴ ἀποκτήσας τοιαῦτα ἐκ τῆς ἐναρέτου, εὐγενούς καὶ καλλιεργημένην ἐχούσης ἀγωγὴν συζύγου του Ἑρριέτας, θυγατρὸς τοῦ ἐν Βερολίνῳ πολεμικοῦ συμβούλου *Hoffmeister* ἀνταλλαξάσης προθύμως τὴν ἐν τῇ μεγαλουπόλει θέσιν τῆς πρὸς βίον πλήρη πολυειδῶν στερήσεων καὶ θυσιῶν, ὑποστηρίζασης δὲ καὶ συνδραμούσης ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς μετὰ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως καὶ πίστεως τὸν ἀπαύστως καὶ ἀόκνως δρῶντα σύζυγόν της ἀπὸ τοῦ 1818, ὅτε συνεζεύχθη μετ' αὐτοῦ, μέχρι τοῦ 1839 ὅτε ἀπέθανε), ἀφιέρωσεν ὅμως ἑαυτὸν καθ' ὀλοκλήριαν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ ἄλλοτρίων. Ἀπεβίωσε τὴν 21 Ἰουνίου 1852 ἐν *Marienthal*, ὅπου εἶχεν ἱδρύσει διδασκαλεῖον πρὸς μόρφωσιν νέων διδασκαλιστῶν.

Ὁ Φρόβεελ εἶχε νὰ καταβάλλῃ μεγάλα προσκόμματα, ἀλλ' ἡ ιδέα του δὲν ἠννοήθη εἰμὴ κατὰ τὰ τελευτήσια τῆς ζωῆς του ἔτη, μικρὸν δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, αἱ προσπάθειαι του ἐξετιμήθησαν, αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ ιδέαι του ἐκοινοποιήθησαν, τὰ συστήματά του ἀνεγνωρίσθησαν καὶ διεδόθησαν· καὶ τοῦτο ταχύτερον ἢ ὅ,τι ἠδύναντο νὰ τὸ ἐλπίσωσιν οἱ ἐνθερμότεροι τῶν ὁπαδῶν του. Τὴν σήμερον οἱ νηπιακοὶ κῆποι εἶναι διαδεδομένοι ἐν Γερμανίᾳ, καὶ εἰτηγμένοι εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἑλβετίαν, τὸ Βέλγιον, τὴν Αὐστροίαν, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ καθ' ἐκάστην ἐλαττοῦται

ἡ ἀντίπραξις, ἣν, ὡς πᾶν νέον σύστημα, εἶχεν ἀπαντήσῃ κατ' ἀρχάς.

Ἀπλοῦς τὴν καρδίαν, τὰ ἥθη καὶ τὸν χαρακτῆρα ὑπῆρξεν ὁ Φρόβεελ, ταπεινὸς δ' ὡς παιδίον, οὐ εἶχε διατηρήσει τὴν ἀγνὴν καὶ ἀφελῆ ἐκφρασιν ὑπὸ τὰς λευκάς τρίχας τοῦ γέροντος, γενναῖος συνάμα καὶ ἰσχυρὸς ὡς ἥρως ἢ ὡς μάρτυς ἐνώπιον τῶν προσκομμάτων καὶ τῶν παθήσεων· πάντοτε παρεγνωρισμένος, ὡς συμβαίνει εἰς πάντα μεγαλοφυᾶ ἄνθρωπον, καὶ μ' ὅλα ταῦτα θριαμβεύων διὰ τῆς ἀκλονήτου εἰς τὸν Θεὸν πεποιθήσεώς του· ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἐντολήν του εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ λησμονήσῃ ἕνεκα ταύτης οὐ μόνον τὴν δόξαν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐν ταῖς ἐπιστήμῃς προσφιλεστάτην αὐτῷ ἐπιστήμην τῆς φύσεως, ἥς ἦτος πλείοτερον παντός ἄλλου εἶχεν ἀνιχνεύσει τὰ μυστήρια καὶ τὰ ἀπόκρυφα, ἀλλ' ἦν δὲν ἤθελε νὰ ἐφαρμόσῃ εἰμὴ εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ τὸν ἐξαγιασμόν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς· ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄνθρωπος πρωτότυπος καὶ ἀληθὴς ἰδιόρρυθμος, ἀπαύστως ἐτοιμος καὶ ἱκανὸς ν' ἀκούσῃ καὶ κατανοήσῃ τὴν γλῶσσαν, ἣν ὁ δημιουργὸς λαλεῖ πρὸς τὸ δημιούργημα διὰ τῶν ἔργων του καὶ διὰ τῆς συνειδήσεως, προσπαθῶν δὲ πάντοτε νὰ καταστήσῃ τὴν γλῶσσαν ταύτην καταληπτὴν τοῖς ἄλλοις.

Αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦ ὀμιλεῖ σήμερον περὶ αὐτοῦ, μὴ ἀμφισβητουμένου σχεδὸν πλέον, ὅτι ἀνῆγειρεν οὗτος τὴν τόσῃ ἀτελῇ μέχρι τοῦδε ἀγωγὴν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος ἐπὶ τῶν ἀληθῶν αὐτῆς βάσεων.

Τῇ συνδρομῇ τοῦ Φρόβεελ αἱ γυναῖκες θέλουσι κατασταθῇ κηπουροὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὡς καὶ ἐκάλει αὐτάς οὗτος, περιποιούμεναι τὸ ἀνθρώπινον φυτὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς ἀγάπης των καὶ συντελοῦσαι εἰς τὸ ν' ἀναθάλλῃ ὡς τὸ ἄνθος, ἄνευ καταπίεσεως, ἄνευ στρεβλώσεως, συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὴν 9/21 Ἀπριλίου ε. ε. τριάκοντα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐναρέτου καὶ μετριόφρονος τούτου ἀνδρός, ἐπανεγυρίσθη ἡ ἑκατονταετηρίς τῶν γενεθλίων αὐτοῦ οὐ μόνον καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλας τὰς πολυπληθεῖς χώρας, εἰς ἃς κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα, εἰσῆχθησαν οἱ Φροβελιανοὶ νηπιακοὶ κῆποι.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὸν Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Αἰκατερίνης Λασκαρίδου, τὸ γένος Χρηστομάνου, εἰς δ' ἀπὸ τριετίας εἰσῆχθη τὸ Φροβελιανὸν σύστημα μὴ θέλον νὰ καθυστερήσῃ τῶν ἄλλων, ἐώρτασε κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἑορτὴν διὰ τῆς παραστάσεως τῶν τῆς Φροβελιανῆς μεθόδου ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ὑπ' αὐτῶν τῶν νηπίων, τῶν πρωτίστως ἀποδεχομένων τὰ εὐεργετήματα τῆς μεθόδου ταύτης.

Χαιρετίζωμεν καὶ ἡμεῖς μετ' ἀγαλλιᾶσεως τὴν διὰ τῶν Φροβελιανῶν ιδεῶν ἀναγέννησιν ταύτην τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδαγωγίας ἐν γένει, καὶ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐπιτυχία τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τῆς κ. Λασκαρίδου

θέλει συντελέσει εἰς τὴν διάδοσιν τῶν Φροβελικινῶν ἀρχῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Περαίνοντες δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται τῇ ἀξιοτίμῳ κ. Αἰκατερίνῃ Λασκαρίδου, ἥτις ζωρῶς ποθοῦσα νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀσφαλεστάτην ἀναγέννησιν τοῦ παρ' ἡμῖν ἐν πολλοῖς καθυστεροῦντος παιδαγωγικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ συ-

Ἡ ΑΜΕΡΙΜΝΟΣ ΖΩΗ

Τὴ Μαρία γιὰ κυττάχτε,
Ὡ παιδιὰ μου ἀγαπημένα,
Ποῦ 'ς τὸν φράχτη ἀκουμπάει
Καὶ κυττάζει χαρωπὴ!
Τὸ δεμάτι μὲ τὰ στάχυα
Εἰς τὴν πέτρα ἀφημένα
Ἔχει τώρα καὶ τραγοῦδι
Πρωῖνὸ θέλει νὰ 'πῇ.

στήματος, εἰσέγαγε πρώτη ἐν Ἑλλάδι τὸ Φροβελιανὸν σύστημα ἐφοδιασθεῖσα κατὰ τὴν ἐν ἀρέσδι διαμονὴν τῆς (1878—1879) διὰ τε τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας τῶν χρησιμευσάντων αὐτῇ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐπίτηδες εἰς Γερμανίαν μεταβᾶσα καὶ οὐκ ὀλίγας θυσίας καὶ δαπάνας ὑποστᾶσα.

Ἔτσι πάντα πρὶν ὃ Ἥλιος
Ἀπ' τὰ ὄρη ξεπροβάλλῃ,
Πρὶν τὸ ἔργο νάρخينῃ
Ἡ ὡραία Μαριγώ,
Εἰς τὸν Πλάστη τραγουδάκια
Ἐς τὰ λουλούδια μέσα ψάλλει
Ποῦ πετοῦν πουλιὰ τριγύρω
Μὲ φτερούγισμα γοργό.